

tovaryšského, pokud se týče vysvědčení vyučného, a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské, jakož i vysvědčení pracovního za tím účelem, aby mohl samostatně nastoupiti a provozovati živnost portrétní fotografie.

Odvolání stěžujícího si společenstva bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. — — — — —

O stížnosti nss uvážil takto: — — — — —

Stížnost namítá, že zjištění úřadu, že žadatel byl zaměstnán 5 roků v oboru portrétní fotografie, je v odporu se spisy, ježto dle předložených vysvědčení byl zaměstnán jen jako malíř portretů a retušér, nikoliv při optickém zachycování podoby osob na fotografickou desku, v němž jediné dle nál. nss-u Boh. 4820 adm. záleží řemeslná živnost portrétní fotografie.

Retušování fotografií osob není ovšem dle cit. nálezu výlučným oprávněním řemeslné živnosti portrétní fotografie a oprávnění toto může býti nabyto i jiným způsobem, než opovědí portrétní fotografie; z toho však neplyne, že retušování, zvětšování a malování fotografií je z oprávnění k živnosti portrétní fotografie vyloučeno, a že retušování atd. prováděné v živnosti oprávněného portretisty nelze pokládati za zaměstnání v řemeslné živnosti fotografické. Naopak nutno míti za to, že i takové zaměstnání, d e j e - l i s e v ř e m e s l n é ž i v n o s t i p o r t r é t n í f o t o g r a f i e, může býti základem pro nabytí průkazu způsobilosti k této živnosti, neboť i ono je zaměstnáním v řemeslné živnosti fotografické.

Č. 5953.

Živnostenské právo: O dispensi podle § 14 c), odst. 2. živn. řádu při řemeslné živnosti portrétní fotografie.

(Nález ze dne 14. října 1926 č. 20.299.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 4820, 5951 a 5952 adm. a j.

V ě c: Společenstvo fotografů pro obch. a živn. komory v Praze proti ministerstvu obchodu (za zúč. Marii R. adv. Dr. Kar. Müller z Prahy) o dispensi od průkazu způsobilosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Marie R. v Praze podala žádost o udělení dispense od průkazu způsobilosti k nastoupení řemeslné živnosti portrétní fotografie. Na doklad své způsobilosti předložila vysvědčení Aloise B., majitele fotografického závodu v P., svědčící o tom, že byla v tomto závodě zaměstnána od 1. ledna 1920 do 1. července 1924 jako volonterka a prokázala, že ovládá úplně uměleckou portrétní fotografii, a dále vysvědčení vystavené Heřmanem K. ve V., v němž se stvrzuje, že žadatelka byla zaměstnána v závodě jmenovaného od března 1907 do července 1909 jako pomocnice, a že byla úplně samostatnou operatérkou a retušérkou a pomáhala při všech fotografických snímcích. V žádosti své odvolala se žadatelka na své krajně tísnivé poměry poválečné, jakož i na okolnost, že manžel její pozbyl místa smluvního úředníka. Společenstvo

vyjádřilo se proti udělení dispense, ježto žadatelka nemohla býti zaměstnána jako pomocnice, poněvadž před tím živnosti se nevyučila, a poněvadž v závodě B-ově byla zaměstnána pouze jako volontérka, kterýžto pojem jest živn. řádu cizí. Obch. a živn. komora, byvši rovněž o věci slyšena, sdělila, že proti udělení dispense nečiní námitek, poněvadž dle předložených vysvědčení možno souditi, že si žadatelka získala potřebné odborné vědomosti pro nastoupení živnosti.

Zsp v Praze udělila žadatelce na základě 2. a 3. odst. § 14 c) živn. ř. dispens od předložení listu tovaryšského, pokud se týče vysvědčení výučného, a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské, jakož i vysvědčení pracovního za tím účelem, aby žadatelka mohla nastoupiti samostatně provozování portrétní fotografické živnosti. — — —

Odvolání společenstva bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. — — —

Na toto rozhodnutí podalo společenstvo, pokud jde o dispens dle 2. odst. § 14 c) živn. ř. stížnost, o níž nss uvážil takto:

V daném případě jde o udělení dispense dle § 14 c) odst. 2. živnostenského řádu. Dle tohoto předpisu může zem. pol. úřad výjimečně prominouti straně předložení tovaryšského listu, po případě vysvědčení učebního a vysvědčení o vykonané zkoušce tovaryšské a tím jí umožniti nastoupení živnosti řemeslné bez uvedených dokladů. Pro udělení dispense tohoto druhu nepředpisuje zákon žádných zvláštních materiálních podmínek jako pro dispens dle odst. 1. a 3., nýbrž stanoví pouze, že živn. úřad má daného mu zmocnění použití jen v ý j i m ě ě. Dle toho může úřad udělit dispens onu nejen tehdy, když strana živnosti se vyučila a tovaryšskou zkoušku složila, a schází jí jen formální průkaz o ukončení učebního poměru a složení tovaryšské zkoušky, nýbrž také tehdy, když strana vůbec živnosti se nevyučila a tovaryšské zkoušky nesložila, jsou-li zde však jiné důvody, ospravedlňující výjimečné opatření úřadu.

Neprávem proto vytýká stížnost, že úřad může tuto dispens udělit jen, pokud jde o předložení formálních dokladů o vyučení se živnosti a složení tovaryšské zkoušky, avšak nikoli pokud jde o materiální splnění těchto předpokladů, neboť, jak svrchu uvedeno, zákon v tom směru úřad nikterak neváže.

Z uvedeného plyne také bezdůvodnost námitky další, kterou stížnost vytýká, že v daném případě neměl se úřad spokojiti s pětiletou činností žadatelky v živnosti, nýbrž měl žádati činnost v trvání aspoň šesti let, ježto učební doba dle stanov společenstva trvá tři léta a dle zákona se vyžaduje, aby další tři léta ztrávena byla v poměru pomocnickém, neboť, může-li úřad udělit dispens od vyučení se živnosti, nejsou vázány určitými materiálními předpoklady, může ji udělit také tehdy, když z celkové praktické činnosti strany v živnosti nezbude po odečtení doby, připadající na poměr pomocnický, ani taková doba, jaká dle s t a n o v společenstva se vyžaduje k tomu, aby strana živnosti se vyučila.

Nelze proto shledávati nezákonnost v tom, že úřad pro udělení dispense dle odstavce druhého spokojil se jen s dvouletým zaměstnáním strany přes zákonnou tříletou dobu pomocnickou. — — —